

РЕШЕНИЕ

№ 3879

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1691** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите, чрез процесуалния представител юрк. П. срещу решение от 17.12.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 114 състав по нахд № 24868/2011 г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № К-6295 от 24.11.2011 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция "Контрол на пазара" при на Комисията за защита на потребителите (КЗП), с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв., на основание чл. 218 във вр. чл. 79, ал. 1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Искане се от съда да отмени решението и да потвърди наказателното постановление.

Ответната страна - [фирма], чрез пълномощника адв. Б., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1

АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание. Районният съд правилно е установил фактическата обстановка, същата кореспондира със събраните по делото доказателства и не е спорна между страните. Районният съд е приел за установено, че на 13.10.2011 г. е била извършена проверка от длъжностни лица в склад на [фирма] във връзка с осъществен внос по митническа декларация 11BG005808H0115172/06.10.11 г., от която е видно, че се внасят следните стоки от Т.: дамски обувки от естествена кожа - 259 чифта, дамски боти от естествена кожа - 1010 чифта, дамски ботуши от естествена кожа - 474 чифта, дамски обувки от изкуствена кожа - 132 чифта, дамски боти от изкуствена кожа - 20 чифта. В хода на проверката не били представени документи, удостоверяващи извършени дейности по оценка на съответствието на внасяните стоки с нормативно установените изисквания за безопасност, поради което на вносителя било възложено да извърши изпитване за съдържание на диметил фумарат и на хром /VI/, съгласно БДС EN ISO 170 75:2008 на дамски обувки от естествена кожа, марка "R. shoes". На 21.10.11г. управителят на [фирма] представил изпитвателен протокол № 23452/17.10.11г. на Изпитвателен център „Г. тест“, от който е видно, че внасяните от дружеството дамски обувки от естествена кожа, черен цвят, марка „R. shoes“ - 10 броя, по отношение на съдържание на хром /VI/ не отговарят на изискванията за безопасност, тъй като в тях е открито наличие на 13,78 mg./kg. хром /VI/ при допустимост max. 3.0. На 30.06.2011г. била издадена Заповед № 550 на Председателя на КЗП, в която се посочва, че горепосочените дамски обувки са стока доказано опасна за здравето и безопасността на потребителите. [фирма] не е уведомило незабавно КЗП, че внасяните дамски обувки, описани по-горе, 10 чифта, представляват опасност за потребителите, като притежават завишено съдържание на хром.

Съгласно чл. 79, ал. 1 от ЗЗП когато производител, дистрибутор или лице, предоставящо услуга, знае или би трябвало да знае въз основа на информацията, с която разполага, че стоките или услугите, които е пуснало на пазара, съдържат риск за здравето и безопасността на потребителите, той уведомява незабавно съответния контролен орган за това и му представя подробна информация за предприетите действия за предотвратяване и преустановяване на рисковете за здравето и безопасността на потребителите. Правилен е изводът на районния съд, че ангажирането на административнонаказателната отговорност на [фирма] за нарушение на чл. 79, ал. 1 от ЗЗП е незаконосъобразно. На първо място от събраните във въззивното производство доказателства се установява, че процесните стоки – 10 чифта дамски обувки не са пуснати на пазара по смисъла на § 13, т. 6 от ДР на ЗЗП, тъй като същите са открити при проверка в склада на дружеството. Не са налице данни стоките да са предоставени на разположение на потребителите срещу заплащане или безплатно. На второ място, от административнонаказващия орган не са ангажирани доказателства относно обстоятелството, че вносителят е знаел или би трябвало да знае въз основа на информацията, с която разполага, че стоките съдържат риск за здравето и безопасността на потребителите, преди датата на изследването им в изпитвателен център „Г. тест“. Както обосновано е приел районният съд управителят на [фирма] е уведомил КЗП за резултатите от изследването, като на 21.10.2011 г. е представил изпитвателен протокол № 23452/17.10.11г.

На следващо място, както в АУАН, така и в НП не е посочена датата на извършване на вмененото на дружеството деяние – не посочена датата, на която контролният орган е следвало да бъде уведомен за обстоятелствата по чл. 79, ал. 1 от ЗЗП. Така констатираното нарушение на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН е винаги съществено, защото води до ограничаване правото на защита на административно-наказаното лице и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното НП.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, IV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.12.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 114 състав по нахд № 24868/2011 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.